

۲۶/۰۳/۲۰۱۷

پوهنوی شیمیا «غفوری»

روزی را که نباید فراموش کرد

تکامل فکری و تغییرات اجتماعی جوامع با حادثه های تاریخی، تفکرات و شهکار های ادبی و علمی شخصیت های متفکر رابطه مستقیم دارد. ما فعالان حقوق زن و همکاری که در کانون همآهنگی زنان افغانستان با هم جمع گردیده ایم، به این عقیده هستیم که نباید از کنار واقعات تکاندننده اجتماعی تنها با نوشتن مقالات، اشعار، تصویر ها و احیاناً بنای آبدۀ تاریخی گذر نموده، آنها را به حیث صحنۀ تراژیدی در تاق بلند و مقدس تاریخ گذاشت و به مرور زمان به باد فراموشی سپرد. یکی از این فاجعه ها که یقیناً در تمام کشور و بیرون از مرز ها هیاهوی، انزجار و اعتراض شدید را در لایه های مختلف اجتماعی بین زنان و مردان به وجود آورده است همانا زجرگشی علنی و دستجمعی فرخنده در ۱۹ مارچ سال ۲۰۱۵ توسط جمعیت بزرگ غیر متجانس مردان متعصب و خشمگین در قلب پایتخت کشور بود. عمق و پهنای این شرارت باعث گردید تا زنان افغانستان در کابل با شجاعت و مناعت بی مانند تابوهای قرون را بشکنند و خود مراسم تکفین و تدفین فرخنده را به دوش گیرند، مردی را اجازه ندهند که به تابوت وی دست برد، کمپاین و گفتمان وسیع اجتماعی را با شهامت بینظیر به راه اندازند. البته در تمام این جریان مردان با احساس و با وجدان بیدار آنها را همراهی و پشتیبانی نمودند. بعد دوسال بر مبارزین حقوق بشر و مخالفین خشونت علیه زنان است که این روز را جاودانه ثبت تاریخ کشور گردانند، به آن نام مشخص دهند و همه ساله در تحرک مجدد نیروی مبارزین دادخواه و عدالت پسند از آن استفاده نمایند.

کانون همآهنگی زنان افغانستان مجموعه از زنان، مردان و نهاد های اجتماعی طرفدار حقوق بشرافغانی در پنج قاره جهان است. این کانون در راستای عدالت اجتماعی و تساوی حقوق زن و مرد از چند سال به این طرف نستوهانه در روشنگری اذهان از طرق مختلف کوشیده و در شبکه اجتماعی فیس بوک فعالیت منظم دارد، چنانچه بعد از واقعه المناک زجر گشی فرخنده در این دوسال کارزار وسیعی را به راه انداخته است. چنانچه در بخشی از پیام مشترک نهاد ها و شخصیت های مستقل درکانون همآهنگی زنان افغانستان به مناسبت دومین سالروز زجر گشی فرخنده چنین آمده است: «به خاطر می آوریم که ملل متحد برای یاد بود از قتل سه خواهر مبارز «میرابل» در ۲۵ نومبر ۱۹۶۰ از جانب رژیم مستبد وقت دومینکن روز ۲۵ نومبر را روز «نه، به خشونت» عنوان نمود، تا توسط این واقعه المناک به زشتی خشونت تجسمی بخشیده و مردم جهان را در مقابل آن متحد بسازد. پس چرا زنان افغان که در زیر خشونت متداوم به سر میبرند، از جنایت تاریخی در مقابل فرخنده برای عریان کردن چهره وحشتناک خشونت استفاده ننمایند و از آن وسیله ای برای پیکار در مقابل خشونت نسازند.»

<https://www.facebook.com/groups/1397249090541662/permalink/1829906127275954>

کانون همآهنگی زنان افغانستان طرح نامگذاری ۱۹ مارچ مطابق ۲۸ حوت روز زجر گشی فرخنده را در فراخوان سال ۲۰۱۶ خویش پیشنهاد نمود که با اشتراک بیشتر از هزار شخصیت منفرد و ۶۵ نهاد اجتماعی مورد تأیید قرار

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکني دليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ

گرفت. در ادامه آن امسال ۲۰۱۷ در آستانه کار زار روز جهانی زن و روز زجرکشی فرخنده بعد از نظر خواهی از بین نام های متعدد در مطابقت با تائید ها، پسند ها و روحیه مسلط در نظریات اشتراک کننده ها این نام برای تجلیل همه ساله ۱۹ مارچ روز زجرکشی فرخنده شکل گرفت: «روز همبستگی ملی با زنان افغانستان برای مبارزه بر علیه خشونت» که کانون هماهنگی زنان افغانستان آنرا منحصیث پیشنهاد برای هموطنان، نهاد های اجتماعی و نهاد های زنان پیشکش نمود.

هدف از یاد بود این روز تحت نام فوق الذکر این است که مردها و زن های افغانستان در مورد رفع هر نوع خشونت در مقابل زنان در سراسر افغانستان همبستگی و حمایت خویش را اعلان نموده و همکاری و همنوایی عملی و مؤثر در زمینه به عمل آورند. من باورمندم که زنان و مردان افغانستان این تعقل و همت را دارند که روز ۱۹ مارچ را به حیث روز «همبستگی ملی با زنان افغانستان برای مبارزه بر علیه خشونت» ماندگار تاریخ سازند و همه ساله از آن تجلیل باشکوه به عمل آورند.

اگرچه باید سعی نمود، تا این روز در تقویم رسمی کشور جاگزین گردد، اما باید دانست و این واقعیت را درک نمود که برای رسیدن به این هدف هنوز راه درازی در پیشروی مبارزین عدالت خواه و مدافعین حقوق زن قرار دارد. تا رسیدن آنروز لازم است که زنان، مردان و نهاد های طرفدار حقوق بشر این روز را در حافظه خود بسپارند، تجلیل آنرا در تقویم خویش ثبت نمایند، با تجلیل همه ساله آن برای جامعه گوشزد نمایند که فرخنده کشی بس است، انسان کشی بس است، و اینکه زنان به مثابه نیم پیکر جامعه باید در تساوی حقوق با مردان در ساختمان جامعه خویش سهیم گردند. این روز باید روزی باشد که در آن برای سنگسار ها، مثله کردن ها و تجاوز جنسی به رخشانه ها، تبسم ها، بینظیر ها، نجیبه ها، انگیزه ها دادخواهی شود، روزی باشد که وجدان اجتماعی جامعه را در مقابل خشونت حساس نگهدارد، روزی باشد که کتله های مرد و زن افغانستان را برای تقبیح هر نوع خشونت بسیج نماید، روزی باشد که نسل آینده در مقابل خشونت و ستم برای عدالت اجتماعی به پای بایستد و روزی باشد که دولت را مجبور به رسمیت شناختن این ۱۹ مارچ نماید.

تجارب رسمی شدن هشتم مارچ «روز جهانی زن» به ما نشان میدهد که این روز نیز در ابتدا از جانب حکومت ها به رسمیت شناخته نشده بود. این مبارزان بودند که دامنه فعالیت های خویش را در طول سالهای متمادی در رابطه با این روز وسعت دادند، تحکیم بخشیدند و تا دور ترین مناطق دنیا مشهور ساختند. تا اینکه بعد از یک سده ملل متحد این روز را به حیث روز بین المللی زن به رسمیت شناخت. برای جاگرفتن روز ۱۹ مارچ در تاریخ به حیث «روز همبستگی ملی با زنان افغانستان برای مبارزه بر علیه خشونت» نیز به فرصت زمانی و مبارزه دوامدار نیاز خواهد بود. ما در این راه نباید هیچ نوع تعلل، یأس و ناامیدی را بخود راه دهیم.

در پهلوی برگزاری از ۸ مارچ، تجلیل از ۱۹ مارچ، روزی با صبغه ملی و پس منظر وحشتناک در زمان کنونی، بر خاسته از حوادث داغ وطن میتواند حلقه وصل میمونی بین زنان و مردان مبارز، حقجو و حق پرست در یک پروسه تدریجی، اقناعی و پیوند دهنده و حتی الامکان همگانی بر ضد خشونت و ستم بر علیه زنان در سطح ملی باشد. زنان افغانستان در مبارزه مشترک بر علیه خشونت به همبستگی بین خویشان و به بازوی قوی مردان کشور ضرورت دارند!

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=783340531830448&set=gm.1832230760376824&type=3&theater>

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولئ